

ZDRUŽENO BESEDILO MLI IN KONVENCIJE MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE AZERBAJDŽAN O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Splošno opozorilo glede dokumenta z združenim besedilom

V tem dokumentu je predstavljeno združeno besedilo za uporabo Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Azerbajdžan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja, podpisane 9. junija 2011 ("konvencija"), kot je prilagojena z Večstransko konvencijo o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička, ki jo je Republika Slovenija podpisala 7. junija 2017 in Republika Azerbajdžan 20. novembra 2023 ("MLI").

Ta dokument je bil pripravljen na podlagi stališča Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 22. marca 2018, in stališča Republike Azerbajdžan glede MLI, po ratifikaciji predloženega depozitarju 24. septembra 2024. Ti stališči glede MLI se lahko spremenita, kot je določeno v MLI. Spremembe stališč glede MLI bi lahko spremenile učinke MLI na konvencijo.

Verodostojna pravna besedila konvencije in MLI imajo prednost ter ostajajo veljavna pravna besedila.

Določbe MLI, ki se uporabljajo glede določb konvencije, so v celotnem besedilu tega dokumenta navedene v okvirih v sklopu relevantnih določb konvencije. Okviri, ki vsebujejo določbe MLI, so bili na splošno umeščeni skladno z vrstnim redom določb Vzorčne davčne konvencije OECD 2017.

Besedila določb MLI so bila spremenjena zaradi uskladitve terminologije, ki je uporabljena v MLI, s terminologijo, ki je uporabljena v konvenciji (kot je "zajeti davčni sporazum" in "konvencija", "pogodbene jurisdikcije" in "države pogodbenice"), da bi se olajšalo razumevanje določb MLI. Spremembe terminologije so namenjene izboljšanju berljivosti dokumenta in niso namenjene spreminjanju vsebine določb MLI. Podobno so bili spremenjeni deli določb MLI, ki opisujejo obstoječe določbe konvencije: zaradi lažje berljivosti je bilo opisno besedilo nadomeščeno s pravnimi sklici na obstoječe določbe.

V vseh primerih je treba sklice na določbe konvencije ali na konvencijo razumeti, kot da se nanašajo na konvencijo, kot je prilagojena z določbami MLI, če so se take določbe MLI začele uporabljati.

Napotila

Verodostojna pravna besedila MLI in konvencije so v Republiki Sloveniji dostopna v Uradnem listu Republike Slovenije, št. 8/12-MP in 2/18-MP (<https://www.uradni-list.si>).

Stališče Republike Slovenije glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 22. marca 2018, ter stališče Republike Azerbajdžan glede MLI, po ratifikaciji predloženo depozitarju 24. septembra 2024, je dostopno na [spletni strani depozitarja MLI \(OECD\)](#).

Opozorilo o začetku uporabe določb MLI

Določbe MLI, ki se uporabljajo za konvencijo, se ne začnejo uporabljati z istimi dnevi, kot izvirne določbe konvencije. Vsaka od določb MLI se lahko začne uporabljati z različnimi dnevi, odvisno od vrst relevantnih davkov (davki, odtegnjeni pri viru, ali drugi obračunani davki) ter od odločitev Republike Slovenije in Republike Azerbajdžan v njunih stališčih glede MLI.

Datuma deponiranja listin o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi: 22. marec 2018 za Republiko Slovenijo in 24. september 2024 za Republiko Azerbajdžan.

Začetek veljavnosti MLI: 1. julij 2018 za Republiko Slovenijo in 1. januar 2025 za Republiko Azerbajdžan.

Določbe MLI se v zvezi s konvencijo začnejo uporabljati:

- v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, od zneskov, plačanih ali pripisanih nerezidentom, kadar se dogodek, zaradi katerega nastane taka obdavčitev, zgodi 1. januarja 2025 ali po njem;
- v zvezi z vsemi drugimi davki, ki jih obračunata državi pogodbenici, za davke, ki se obračunajo za davčna obdobja, ki se začnejo 1. julija 2025 ali po njem.

KONVENCIJA

MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE AZERBAJDŽAN O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Vlada Republike Slovenije in Vlada Republike Azerbajdžan sta se

[NADOMEŠČENO s prvim in tretjim odstavkom 6. člena MLI] [v želji, da bi sklenili konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja,]

Naslednja prvi in tretji odstavek 6. člena MLI nadomeščata besedilo v preambuli te konvencije, ki se nanaša na namen odpraviti dvojno obdavčevanje:

6. ČLEN MLI – NAMEN ZAJETEGA DAVČNEGA SPORAZUMA

z namenom odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi z davki, ki jih zajema *ta konvencija*, ne da bi se ustvarile možnosti za neobdavčitev ali zmanjšanje obdavčitve z davčnimi utajami ali izogibanjem davkom (vključno z izkoriščanjem ugodnejših mednarodnih sporazumov zaradi pridobitve ugodnosti, ki jih zagotavlja *konvencija*, za posredne koristi rezidentov tretjih jurisdikcij),

v želji po nadaljnjem razvijanju gospodarskih odnosov in krepitvi sodelovanja v davčnih zadevah,

sporazumeli:

1. ČLEN

OSEBE, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

Ta konvencija se uporablja za osebe, ki so rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. ČLEN

DAVKI, ZA KATERE SE UPORABLJA KONVENCIJA

1. Ta konvencija se uporablja za davke od dohodka in premoženja, ki se uvedejo v imenu države pogodbenice ali njenih upravnoozemeljskih ali političnih enot ali lokalnih oblasti, ne glede na način njihove uvedbe.

2. Za davke od dohodka in premoženja se štejejo vsi davki, uvedeni na celoten dohodek, celotno premoženje ali sestavine dohodka ali premoženja, vključno z davki od dobička iz odtujitve premičnin ali nepremičnin, davki na skupne zneske mezd ali plač, ki jih plačujejo podjetja, ter davki na zvišanje vrednosti kapitala.

3. Obstoječi davki, za katere se uporablja konvencija, so zlasti:

a) v Azerbajdžanu:

- (i) davek od dohodkov fizičnih oseb,
 - (ii) davek od dobička pravnih oseb,
 - (iii) davek od premoženja,
 - (iv) davek na zemljiško posest
- (v nadaljevanju »azerbajdžanski davek«);
- b) v Sloveniji:
- (i) davek od dohodkov pravnih oseb,
 - (ii) dohodnina,
 - (iii) davek od premoženja
- (v nadaljevanju »slovenski davek«).

4. Konvencija se uporablja tudi za enake ali vsebinsko podobne davke, ki se po dnevu podpisa konvencije uvedejo poleg obstoječih davkov ali namesto njih. Pristojna organa držav pogodbenic drug drugega uradno obvestita o vseh bistvenih spremembah njihovih davčnih zakonodaj.

3. ČLEN

SPLOŠEN POMEN IZRAZOV

1. V tej konvenciji, razen če sobesedilo ne zahteva drugače:
- a) izraz »Azerbajdžan« pomeni ozemlje Republike Azerbajdžan, vključno z delom Kaspijskega morja (jezera), ki pripada Republiki Azerbajdžan, zračnim prostorom nad Republiko Azerbajdžan, na katerem Republika Azerbajdžan uveljavlja svoje suverene pravice in jurisdikcijo v zvezi s podzemljem, morskim dnem in naravnimi viri, ter vsakim drugim območjem, ki je bilo ali bo mogoče nadalje določeno skladno z mednarodnim pravom in zakonodajo Republike Azerbajdžan;
 - b) izraz »Slovenija« pomeni Republiko Slovenijo, in kadar se uporablja v geografskem pomenu, ozemlje Slovenije in tista morska območja, na katerih lahko Slovenija izvaja svoje suverene pravice ali jurisdikcijo skladno s svojo notranjo zakonodajo in mednarodnim pravom;
 - c) izraza »država pogodbenica« in »druga država pogodbenica« pomenita Slovenijo ali Azerbajdžan, kakor zahteva sobesedilo;
 - d) izraz »oseba« vključuje posameznika, družbo in katero koli drugo telo, ki združuje več oseb;
 - e) izraz »družba« pomeni katero koli korporacijo ali kateri koli subjekt, ki se za davčne namene obravnava kot korporacija;

- f) izraza »podjetje države pogodbenice« in »podjetje druge države pogodbenice« pomenita podjetje, ki ga upravlja rezident države pogodbenice, in podjetje, ki ga upravlja rezident druge države pogodbenice;
- g) izraz »mednarodni promet« pomeni prevoz z ladjo ali zrakoplovom, ki ga opravlja podjetje države pogodbenice, razen če se z ladjo ali zrakoplovom ne opravljajo prevozi samo med kraji v drugi državi pogodbenici;
- h) izraz »pristojni organ« pomeni:
 - (i) v Azerbajdžanu: Ministrstvo za finance in Ministrstvo za davke;
 - (ii) v Sloveniji: Ministrstvo za finance ali njegovega pooblaščenega predstavnika;
- i) izraz »državljan« v zvezi z državo pogodbenico pomeni:
 - (i) posameznika, ki ima državljanstvo države pogodbenice;
 - (ii) pravno osebo, partnerstvo ali združenje, katerega status izhaja iz veljavne zakonodaje v tej državi pogodbenici.

2. Kadar država pogodbenica uporabi konvencijo, ima izraz, ki v njej ni opredeljen, razen če sobesedilo ne zahteva drugače, pomen, ki ga ima takrat po pravu te države za namene davkov, za katere se konvencija uporablja, pri čemer pomen po veljavni davčni zakonodaji te države prevlada nad pomenom izraza po drugi zakonodaji te države.

4. ČLEN

REZIDENT

1. V tej konvenciji izraz »rezident države pogodbenice« pomeni osebo, ki mora po zakonodaji te države plačevati davke zaradi svojega stalnega prebivališča, prebivališča, sedeža uprave, kraja registracije ali katerega koli drugega podobnega merila, in vključuje tudi to državo in katero koli njeno upravnoozemeljsko ali politično enoto ali lokalno oblast. Ta izraz pa ne vključuje osebe, ki mora plačevati davke v tej državi samo v zvezi z dohodki iz virov v tej državi ali od premoženja v njej.

2. Kadar je zaradi določb prvega odstavka posameznik rezident obeh držav pogodbenic, se njegov status določi tako:

- a) šteje se samo za rezidenta države, v kateri ima na voljo stalni dom; če ima stalni dom na voljo v obeh državah, se šteje samo za rezidenta države, s katero ima tesnejše osebne in ekonomske stike (središče življenjskih interesov);
- b) če ni mogoče opredeliti države, v kateri ima središče življenjskih interesov, ali če nima v nobeni od obeh držav na voljo stalnega doma, se šteje samo za rezidenta države, v kateri ima običajno bivališče;
- c) če ima običajno bivališče v obeh državah ali v nobeni od njiju, se šteje samo za rezidenta države, katere državljan je;

- d) če je državljan obeh držav ali nobene od njiju, pristojna organa držav pogodbenic vprašanje rešita s skupnim dogovorom.
3. Kadar je zaradi določb prvega odstavka oseba, ki ni posameznik, rezident obeh držav pogodbenic, se šteje samo za rezidenta države, v kateri je njen sedež dejanske uprave.

5. ČLEN

STALNA POSLOVNA ENOTA

1. V tej konvenciji izraz »stalna poslovna enota« pomeni stalno mesto poslovanja, prek kater ega v celoti ali delno potekajo posli podjetja.
2. Izraz »stalna poslovna enota« vključuje zlasti:
 - a) sedež uprave;
 - b) podružnico;
 - c) pisarno;
 - d) tovarno;
 - e) delavnico;
 - f) postavitve, konstrukcijo ali plovilo ali kateri koli drug prostor, ki se uporablja za raziskovanje naravnih virov, in
 - g) rudnik, nahajališče nafte ali plina, kamnolom ali kateri koli drug kraj pridobivanja naravnih virov.
3. Šteje se, da izraz »stalna poslovna enota« vključuje tudi:
 - a) gradbišče, projekt gradnje, montaže ali postavitve ali dejavnost nadzora v zvezi z njimi, a samo če tako gradbišče, projekt ali dejavnost traja na ozemlju države pogodbenice več kot 12 mesecev;
 - b) storitve, vključno s svetovalnimi storitvami, ki jih podjetje opravlja z zaposlenimi delavci ali drugimi osebami, ki jih uporabi za ta namen, a samo če take dejavnosti (za isti ali z njim povezan projekt) še naprej potekajo v državi pogodbenici v obdobju ali obdobjih, ki v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju skupaj znašajo več kot 6 mesecev.
4. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se šteje, da izraz »stalna poslovna enota« ne vključuje:
 - a) uporabe prostorov samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo dobrin ali blaga, ki pripada podjetju;
 - b) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za skladiščenje, razstavljanje ali dostavo;
 - c) vzdrževanja zaloge dobrin ali blaga, ki pripada podjetju, samo za predelavo, ki jo opravi drugo podjetje;

- d) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za nakup dobrin ali blaga za podjetje ali zbiranje informacij za podjetje;
- e) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za opravljanje kakršne koli druge pripravljalne ali pomožne dejavnosti za podjetje;
- f) vzdrževanja stalnega mesta poslovanja samo za kakršno koli kombinacijo dejavnosti, omenjenih v pododstavkih od a do e, če je celotna dejavnost stalnega mesta poslovanja, ki je posledica te kombinacije, pripravljalna ali pomožna.

Naslednji četrti odstavek 13. člena MLI se uporablja za četrti odstavek 5. člena te konvencije:

13. ČLEN MLI – UMETNO IZOGIBANJE STATUSU STALNE POSLOVNE ENOTE Z UPORABO IZJEM ZA POSEBEJ NAVEDENE DEJAVNOSTI

Četrti odstavek 5. člena konvencije se ne uporablja za stalno mesto poslovanja, ki ga uporablja ali vzdržuje podjetje, če to podjetje ali tesno povezano podjetje opravlja poslovne dejavnosti na istem ali drugem kraju v isti državi pogodbenici in:

- a) to mesto ali drugo mesto pomeni stalno poslovno enoto za podjetje ali tesno povezano podjetje v skladu z določbami 5. člena konvencije, ali
- b) celotna dejavnost, ki je posledica kombinacije dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, ni pripravljalna ali pomožna,

pod pogojem, da so poslovne dejavnosti, ki jih opravljata ti dve podjetji na istem mestu ali isto podjetje ali tesno povezana podjetja na dveh mestih, dopolnilne funkcije, ki so del celovitega poslovanja.

5. Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka se, kadar oseba, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek, deluje v imenu podjetja ter ima in običajno uporablja v državi pogodbenici pooblastilo za sklepanje pogodb v imenu podjetja, za to podjetje šteje, da ima stalno poslovno enoto v tej državi v zvezi z dejavnostmi, ki jih ta oseba prevzame za podjetje, razen če dejavnosti te osebe niso omejene na tiste iz četrtega odstavka, zaradi katerih se to stalno mesto poslovanja po določbah tega odstavka ne bi štelo za stalno poslovno enoto, če bi se opravljale prek stalnega mesta poslovanja.

6. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se za zavarovalnico države pogodbenice, razen v zvezi s pozavarovanjem, šteje, da ima stalno poslovno enoto v drugi državi pogodbenici, če pobira premije na ozemlju te druge države ali zavaruje nevarnosti, ki tam obstajajo, prek osebe, ki ni zastopnik z neodvisnim statusom, za katerega se uporablja sedmi odstavek.

7. Ne šteje se, da ima podjetje stalno poslovno enoto v državi pogodbenici samo zato, ker posluje v tej državi prek posrednika, splošnega komisionarja ali katerega koli drugega zastopnika z neodvisnim statusom, če te osebe delujejo v okviru svojega rednega poslovanja. Kadar pa so dejavnosti takega zastopnika v celoti ali skoraj v celoti namenjene temu podjetju ter se med podjetjem in zastopnikom v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo

ali določijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se ta ne šteje za zastopnika z neodvisnim statusom v smislu tega odstavka.

8. Dejstvo, da družba, ki je rezident države pogodbenice, nadzoruje družbo ali je pod nadzorom družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, ali posluje v tej drugi državi (prek stalne poslovne enote ali drugače), še ne pomeni, da je ena od družb stalna poslovna enota druge.

Naslednji prvi odstavek 15. člena MLI se uporablja za določbe te konvencije:

15. ČLEN MLI – OPREDELITEV OSEBE, KI JE TESNO POVEZANA S PODJETJEM

Za namene določb 5. člena konvencije, je oseba tesno povezana s podjetjem, če ima na podlagi vseh ustreznih dejstev in okoliščin eden nadzor nad drugim ali pa sta oba pod nadzorom istih oseb ali podjetij. V vsakem primeru se oseba šteje za tesno povezano s podjetjem, če ima eden izmed njiju neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža v drugem (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) ali če ima druga oseba neposredno ali posredno več kakor 50 odstotkov upravičenega deleža (ali v primeru družbe več kakor 50 odstotkov seštevka glasov in vrednosti delnic družbe ali upravičenega lastniškega deleža v družbi) v osebi in podjetju.

6. ČLEN

DOHODEK IZ NEPREMIČNIN

1. Dohodek rezidenta države pogodbenice iz nepremičnin (vključno z dohodkom iz kmetijstva ali gozdarstva), ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Izraz »nepremičnine« pomeni enako kakor po pravu države pogodbenice, v kateri so te nepremičnine. Izraz vedno vključuje premoženje, ki je sestavni del nepremičnin, živino in opremo, ki se uporablja v kmetijstvu in gozdarstvu, pravice, za katere se uporabljajo določbe splošnega prava v zvezi z zemljiško lastnino, užitek na nepremičninah in pravice do spremenljivih ali stalnih plačil kot nadomestilo za izkoriščanje ali pravico do izkoriščanja nahajališč rude, virov ter drugega naravnega bogastva; ladje in zrakoplovi se ne štejejo za nepremičnine.

3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo za dohodek, ki se ustvari z neposredno uporabo, dajanjem v najem ali katero koli drugo obliko uporabe nepremičnine.

4. Določbe prvega in tretjega odstavka se uporabljajo tudi za dohodek iz nepremičnin podjetja in za dohodek iz nepremičnin, ki se uporabljajo za opravljanje samostojnih osebnih storitev.

7. ČLEN

POSLOVNI DOBIČEK

1. Dobiček podjetja države pogodbenice se obdavči samo v tej državi, razen če podjetje ne posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej. Če podjetje posluje, kakor je omenjeno, se lahko dobiček podjetja obdavči v drugi državi, vendar samo toliko dobička, kolikor se pripiše tej stalni poslovni enoti.
2. Kadar podjetje države pogodbenice posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej, se ob upoštevanju določb tretjega odstavka v vsaki državi pogodbenici tej stalni poslovni enoti pripiše dobiček, za katerega bi se lahko pričakovalo, da bi ga imela, če bi bila različno in ločeno podjetje, ki opravlja enake ali podobne dejavnosti pod enakimi ali podobnimi pogoji ter povsem neodvisno posluje s podjetjem, katerega stalna poslovna enota je.
3. Pri ugotavljanju dobička stalne poslovne enote je dovoljeno odšteti vse stroške (razen stroškov, ki jih ne bi bilo mogoče odšteti, če bi bila ta poslovna enota ločeno podjetje države pogodbenice), ki nastanejo za namene stalne poslovne enote, vključno s poslovnimi in splošnimi upravnimi stroški, ki so nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota, ali drugje.
4. Če se v državi pogodbenici dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, običajno ugotavlja na podlagi porazdelitve vsega dobička podjetja na njegove dele, nič v drugem odstavku tej državi pogodbenici ne preprečuje ugotavljati obdavčljivega dobička s tako običajno porazdelitvijo; sprejeta metoda porazdelitve pa mora biti taka, da je rezultat v skladu z načeli tega člena.
5. Stalni poslovni enoti se ne pripiše dobiček samo zato, ker nakupuje dobrine ali blago za podjetje.
6. Za namene prejšnjih odstavkov se dobiček, ki se pripiše stalni poslovni enoti, vsako leto ugotavlja po enaki metodi, razen če ni upravičenega in zadostnega razloga za nasprotno.
7. Kadar dobiček vključuje dohodkovne postavke, ki so posebej obravnavane v drugih členih te konvencije, določbe tega člena ne vplivajo na določbe tistih členov.

8. ČLEN

LADIJSKI IN ZRAČNI PREVOZ

1. Dobiček podjetja države pogodbenice iz opravljanja ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu se obdavči samo v tej državi.
2. Za namen tega člena dobiček iz opravljanja ladijskih in zračnih prevozov v mednarodnem prometu vključuje tudi:
 - a) dobiček od dajanja v najem praznih ladij ali zrakoplovov v mednarodnem prometu in
 - b) dobiček od uporabe, vzdrževanja ali dajanja v najem zabojnikov, ki se uporabljajo v mednarodnem prometu (vključno s priklopniki in povezano opremo za prevoz zabojnikov), če so tovrstne dejavnosti dopolnilne ali občasne pri opravljanju ladijskih ali zračnih prevozov v mednarodnem prometu.
3. Določbe prvega odstavka se uporabljajo tudi za dobiček iz udeležbe v interesnem združenju, mešanem podjetju ali mednarodni prevoznici.

9. ČLEN

POVEZANA PODJETJA

1. Kadar:

- a) je podjetje države pogodbenice neposredno ali posredno udeleženo pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja druge države pogodbenice ali
- b) so iste osebe neposredno ali posredno udeležene pri upravljanju, nadzoru ali v kapitalu podjetja države pogodbenice in podjetja druge države pogodbenice in se v obeh primerih med podjetjema v njunih komercialnih ali finančnih odnosih vzpostavijo pogoji, drugačni od tistih, ki bi se vzpostavili med neodvisnimi podjetji, se lahko kakršen koli dobiček, ki bi prirasel enemu od podjetij, če takih pogojev ne bi bilo, vendar prav zaradi takih pogojev ni prirasel, vključi v dobiček tega podjetja in ustrezno obdavči.

2. Kadar država pogodbenica v dobiček podjetja te države vključuje – in ustrezno obdavči – dobiček, za katerega je bilo že obdavčeno podjetje druge države pogodbenice v tej drugi državi, in je tako vključeni dobiček dobiček, ki bi prirasel podjetju prve omenjene države, če bi bili pogoji, ki se vzpostavijo med podjetjema, taki, kakor če bi jih vzpostavili neodvisni podjetji, ta druga država ustrezno prilagodi znesek davka, ki se v tej državi obračuna od tega dobička, če meni, da je prilagoditev upravičena. Pri določanju take prilagoditve je treba upoštevati druge določbe te konvencije, pristojna organa držav pogodbenic pa se po potrebi med seboj posvetujeta.

10. ČLEN

DIVIDENDE

1. Dividende, ki jih družba, ki je rezident države pogodbenice, plača rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take dividende pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik dividend rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 8 odstotkov bruto zneska dividend.

Ta odstavek ne vpliva na obdavčenje družbe v zvezi z dobičkom, iz katerega se izplačajo dividende.

3. Izraz »dividende«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz delnic, ustanoviteljskih delnic ali drugih pravic do udeležbe pri dobičku, ki niso terjatve, in tudi dohodek iz drugih korporacijskih pravic, ki se davčno obravnava enako kot dohodek iz delnic po zakonodaji države, katere rezident je družba, ki dividende deli.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik dividend, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, katere rezident je družba, ki dividende plačuje, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi

samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je delež, v zvezi s katerim se dividende plačajo, dejansko povezan s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Kadar dobiček ali dohodek družbe, ki je rezident države pogodbenice, izhaja iz druge države pogodbenice, ta druga država ne sme uvesti nobenega davka na dividende, ki jih plača družba, razen če se te dividende plačajo rezidentu te druge države ali če je delež, v zvezi s katerim se take dividende plačajo, dejansko povezan s stalno poslovno enoto ali stalno bazo v tej drugi državi, niti ne sme uvesti davka od nerazdeljenega dobička družbe na nerazdeljeni dobiček družbe, tudi če so plačane dividende ali nerazdeljeni dobiček v celoti ali delno sestavljeni iz dobička ali dohodka, ki nastane v taki drugi državi.

11. ČLEN

OBRESTI

1. Obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take obresti pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in sicer v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik obresti rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati 8 odstotkov bruto zneska obresti.

3. Ne glede na določbe drugega odstavka so obresti, ki nastanejo v državi pogodbenici, oproščene davka v tej državi, če:

- a) je plačnik obresti vlada te države pogodbenice ali njena upravnoozemeljska ali politična enota, lokalna oblast ali centralna banka;
- b) se obresti plačajo vladi druge države pogodbenice ali njeni upravnoozemeljski ali politični enoti, lokalni oblasti ali centralni banki;
- c) se obresti plačajo za posojilo, ki ga je v imenu Republike Slovenije dala, odobrila, zanj dala poroštvo ali ga zavarovala SID banka (Slovenska izvozna in razvojna banka), d. d., Ljubljana, ki je po notranjem pravu Republike Slovenije pooblaščen za zavarovanje in financiranje mednarodnih gospodarskih poslov;
- d) se obresti plačajo Državnemu naftnemu skladu Republike Azerbajdžan.

4. Izraz »obresti«, kakor je uporabljen v tem členu, pomeni dohodek iz vseh vrst terjatev ne glede na to, ali so zavarovane s hipoteko, in ne glede na to, ali dajejo pravico do udeležbe pri dolžnikovem dobičku, zlasti dohodek iz državnih vrednostnih papirjev ter dohodek iz obveznic ali zadolžnic, vključno s premijami in nagradami od takih vrednostnih papirjev, obveznic ali zadolžnic. Kazni zaradi zamude pri plačilu se za namen tega člena ne štejejo za obresti.

5. Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik obresti, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri obresti nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je terjatev, v zvezi s katero se obresti plačajo, dejansko povezana s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

6. Šteje se, da obresti nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki izplačuje obresti, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali stalno bazo, v zvezi s katero je nastala zadolženost, za katero se plačajo obresti, ter take obresti krije stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da take obresti nastanejo v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

7. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek obresti glede na terjatve, za katere se plačajo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del plačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

12. ČLEN

LICENČNINE IN AVTORSKI HONORARJI

1. Licenčnine in avtorski honorarji, ki nastanejo v državi pogodbenici in se plačajo rezidentu druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

2. Take licenčnine in avtorski honorarji pa se lahko obdavčijo tudi v državi pogodbenici, v kateri nastanejo, in v skladu z zakonodajo te države, če pa je upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev rezident druge države pogodbenice, tako obračunani davek ne sme presegati:

- a) 5 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev, plačanih za uporabo ali pravico do uporabe programske opreme, katerega koli patenta, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah;
- b) 10 odstotkov bruto zneska licenčnin in avtorskih honorarjev v vseh drugih primerih.

3. Izraz "licenčnine in avtorski honorarji", kakor je uporabljen v tem členu, pomeni vse vrste plačil, prejetih kot povračilo za uporabo ali pravico do uporabe kakršnih koli avtorskih pravic za literarno, umetniško ali znanstveno delo, vključno s kinematografskimi filmi, programsko opremo, katerega koli patenta, blagovne znamke, vzorca ali modela, načrta, tajne formule ali postopka ali za informacije o industrijskih, komercialnih ali znanstvenih izkušnjah.

4. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo, če upravičeni lastnik licenčnin in avtorskih honorarjev, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici, v kateri licenčnine in avtorski honorarji nastanejo, prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se licenčnine in avtorski honorarji plačajo, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

5. Šteje se, da licenčnine in avtorski honorarji nastanejo v državi pogodbenici, kadar je plačnik rezident te države. Kadar pa ima oseba, ki plačuje licenčnine in avtorske honorarje, ne glede na to, ali je rezident države pogodbenice, v državi pogodbenici stalno poslovno enoto ali

stalno bazo, v zvezi s katero je nastala obveznost za plačilo licenčnin in avtorskih honorarjev, ter take licenčnine in avtorske honorarje krije taka stalna poslovna enota ali stalna baza, se šteje, da so take licenčnine in avtorski honorarji nastali v državi, v kateri je stalna poslovna enota ali stalna baza.

6. Kadar zaradi posebnega odnosa med plačnikom in upravičenim lastnikom ali med njima in drugo osebo znesek licenčnin in avtorskih honorarjev glede na uporabo, pravico ali informacijo, za katero se plačujejo, presega znesek, za katerega bi se sporazumela plačnik in upravičeni lastnik, če takega odnosa ne bi bilo, se določbe tega člena uporabljajo samo za nazadnje omenjeni znesek. V tem primeru se presežni del izplačil še naprej obdavčuje v skladu z zakonodajo vsake države pogodbenice, pri čemer je treba upoštevati druge določbe te konvencije.

13. ČLEN

KAPITALSKI DOBIČKI

1. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo nepremičnin, ki so navedene v 6. členu in so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Dobiček iz odtujitve premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnin, ki so povezane s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici zaradi opravljanja samostojnih osebnih storitev, vključno z dobičkom iz odtujitve take stalne poslovne enote (same ali s celotnim podjetjem) ali take stalne baze, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Dobiček, ki ga podjetje države pogodbenice doseže z odtujitvijo ladij ali zrakoplovov, s katerimi se opravljajo prevozi v mednarodnem prometu, ali premičnin, ki se nanašajo na opravljanje prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovi, se obdavči samo v tej državi.

4. Dobiček, ki ga rezident države pogodbenice doseže z odtujitvijo delnic ali drugih primerljivih deležev, katerih več kot 50 odstotkov vrednosti izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin, ki so v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

5. Dobiček iz odtujitve premoženja, ki ni navedeno v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku, se obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je oseba, ki odtuji premoženje.

14. ČLEN

SAMOSTOJNE OSEBNE STORITVE

1. Dohodek, ki ga rezident države pogodbenice dobi s poklicnimi storitvami ali drugimi samostojnimi dejavnostmi, se obdavči samo v tej državi, razen v naslednjih okoliščinah, ko se tak dohodek lahko obdavči tudi v drugi državi pogodbenici:

- a) če ima v drugi državi pogodbenici za opravljanje svojih dejavnosti redno na voljo stalno bazo; v tem primeru se lahko v tej drugi državi pogodbenici obdavči samo toliko dohodka, kolikor se pripiše tej stalni bazi, ali

- b) če v drugi državi pogodbenici ostane v obdobju ali obdobjih, ki skupaj trajajo ali presegajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu; v tem primeru se lahko v tej drugi državi obdavči samo toliko dohodka, kolikor ga doseže s svojimi dejavnostmi, opravljenimi v tej drugi državi.

2. Izraz »poklicne storitve« še zlasti vključuje samostojne znanstvene, literarne, umetniške, vzgojne ali izobraževalne dejavnosti in tudi samostojne dejavnosti zdravnikov, odvetnikov, inženirjev, arhitektov, zobozdravnikov, računovodij in revizorjev.

15. ČLEN

DOHODEK IZ ZAPOSLOTITVE

1. Ob upoštevanju določb 16., 18. in 19. člena se plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, obdavčijo samo v tej državi, razen če se zaposlitev ne izvaja v drugi državi pogodbenici. Če se zaposlitev izvaja tako, se lahko tako dobljeni prejemki obdavčijo v tej drugi državi.

2. Ne glede na določbe prvega odstavka se prejemek, ki ga dobi rezident države pogodbenice iz zaposlitve, ki se izvaja v drugi državi pogodbenici, obdavči samo v prvi omenjeni državi, če:

- a) je prejemnik navzoč v drugi državi v obdobju ali obdobjih, ki skupno ne presegajo 183 dni v katerem koli dvanajstmesečnem obdobju, ki se začne ali konča v posameznem davčnem letu, in
- b) prejemek plača delodajalec, ki ni rezident druge države, ali se plača v njegovem imenu ter
- c) prejemka ne krije stalna poslovna enota ali stalna baza, ki jo ima delodajalec v drugi državi.

3. Ne glede na prejšnje določbe tega člena se lahko prejemek, ki izhaja iz zaposlitve na ladji ali zrakoplovu, s katerim podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, obdavči v tej državi.

16. ČLEN

PREJEMKI DIREKTORJEV

Prejemki direktorjev in druga podobna plačila, ki jih dobi rezident države pogodbenice kot član upravnega odbora ali podobnega organa družbe, ki je rezident druge države pogodbenice, se lahko obdavčijo v tej drugi državi.

17. ČLEN

UMETNIKI IN ŠPORTNIKI

1. Ne glede na določbe 14. in 15. člena se lahko dohodek, ki ga dobi rezident države pogodbenice kot nastopajoči izvajalec, kakor je gledališki, filmski, radijski ali televizijski umetnik ali glasbenik, ali kot športnik iz takih osebnih dejavnosti, ki jih opravlja v drugi državi pogodbenici, obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar dohodek iz osebnih dejavnosti, ki jih opravlja nastopajoči izvajalec ali športnik kot tak, ne priraste nastopajočemu izvajalcu ali športniku, temveč drugi osebi, se ta dohodek kljub določbam 7., 14. in 15. člena lahko obdavči v državi pogodbenici, v kateri je nastopil izvajalec ali športnik.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se ne uporabljajo za dohodek iz dejavnosti, ki jih umetniki ali športniki opravljajo v državi pogodbenici, če se gostovanje v tej državi v celoti ali pretežno krije iz javnih sredstev ene ali obeh držav pogodbenic ali katerih koli njunih upravnozemeljskih ali političnih enot ali lokalnih oblasti. V tem primeru se dohodek obdavči samo v državi pogodbenici, katere rezident je umetnik ali športnik.

18. ČLEN

POKOJNINE

Ob upoštevanju določb drugega odstavka 19. člena se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki se izplačujejo rezidentu države pogodbenice za preteklo zaposlitev, obdavčijo samo v tej državi.

19. ČLEN

DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plače, mezde in drugi podobni prejemki, ki jih država pogodbenica ali njena upravnozemeljska ali politična enota ali lokalna oblast plačuje posamezniku za storitve, ki jih opravi za to državo ali enoto ali oblast, se obdavčijo samo v tej državi.
- b) Take plače, mezde in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če se storitve opravljajo v tej državi in je posameznik rezident te države, ki:
 - (i) je državljan te države ali
 - (ii) ni postal rezident te države samo zaradi opravljanja storitev.
2. a) Ne glede na določbe prvega odstavka se pokojnine in drugi podobni prejemki, ki jih plačuje država pogodbenica ali njena upravnozemeljska ali politična enota ali lokalna oblast ali ki se plačujejo iz njihovih skladov posamezniku za storitve, opravljene za to državo ali enoto ali oblast, obdavčijo samo v tej državi.
- b) Take pokojnine in drugi podobni prejemki pa se obdavčijo samo v drugi državi pogodbenici, če je posameznik rezident in državljan te države.

3. Za plače, mezde, pokojnine in druge podobne prejemke za storitve, opravljene v zvezi s poslovanjem države pogodbenice ali njene upravnozemeljske ali politične enote ali lokalne oblasti, se uporabljajo določbe 15., 16., 17. in 18. člena.

20. ČLEN

ŠTUDENTI

1. Plačila, ki jih za svoje vzdrževanje, izobraževanje ali usposabljanje prejme študent ali oseba na praksi, ki je ali je bila tik pred obiskom države pogodbenice rezident druge države pogodbenice in je v prvi omenjeni državi navzoča samo zaradi svojega izobraževanja ali usposabljanja, se ne obdavčijo v tej državi, če taka plačila izhajajo iz virov zunaj te države.

2. Pri nagradah, štipendijah in drugih podobnih prejemkih ter prejemkih iz zaposlitve, ki niso zajeti v prvem odstavku, je študent ali oseba na praksi iz prvega odstavka upravičena tudi do enakih davčnih oprostitev, olajšav ali odbitkov med takim izobraževanjem ali usposabljanjem kakor rezidenti države pogodbenice, v kateri je na obisku.

21. ČLEN

DRUGI DOHODKI

1. Deli dohodka rezidenta države pogodbenice, ki nastanejo kjer koli in niso obravnavani v prejšnjih členih te konvencije, se obdavčijo samo v tej državi.

2. Določba prvega odstavka se ne uporablja za dohodek, ki ni dohodek iz nepremičnin, kakor so opredeljene v drugem odstavku 6. člena, če prejemnik takega dohodka, ki je rezident države pogodbenice, posluje v drugi državi pogodbenici prek stalne poslovne enote v njej ali opravlja v tej drugi državi samostojne osebne storitve iz stalne baze v njej in je pravica ali premoženje, v zvezi s katerim se plača dohodek, dejansko povezano s tako stalno poslovno enoto ali stalno bazo. V tem primeru se uporabljajo določbe 7. ali 14. člena, odvisno od primera.

22. ČLEN

PREMOŽENJE

1. Premoženje v obliki nepremičnin iz 6. člena, ki je v lasti rezidenta države pogodbenice in je v drugi državi pogodbenici, se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Premoženje v obliki premičnin, ki so del poslovnega premoženja stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, ali premičnine v zvezi s stalno bazo, ki je na voljo rezidentu države pogodbenice v drugi državi pogodbenici za opravljanje samostojnih osebnih storitev, se lahko obdavči v tej drugi državi.

3. Premoženje v obliki ladij in zrakoplovov, s katerimi podjetje države pogodbenice opravlja prevoze v mednarodnem prometu, ali premičnin v zvezi z opravljanjem prevozov s takimi ladjami ali zrakoplovi se obdavči samo v tej državi.

4. Vse drugo premoženje rezidenta države pogodbenice se obdavči samo v tej državi.

23. ČLEN

ODPRAVA DVOJNEGA OBDAVČEVANJA

1. Kadar rezident države pogodbenice doseže dohodek ali ima v lasti premoženje, ki se v skladu z določbami te konvencije lahko obdavči v drugi državi pogodbenici, prva omenjena država dovoli:

- a) kot odbitek od davka od dohodka tega rezidenta znesek, ki je enak davku od dohodka, plačanemu v tej drugi državi;
- b) kot odbitek od davka od premoženja tega rezidenta znesek, ki je enak davku od premoženja, plačanemu v tej drugi državi.

Tak odbitek pa v nobenem primeru ne sme presegati tistega dela pred odbitkom izračunanega davka od dohodka ali premoženja, ki se nanaša, odvisno od primera, na dohodek ali premoženje, ki se lahko obdavči v tej drugi državi.

2. Kadar je v skladu s katero koli določbo konvencije dohodek, ki ga doseže rezident države pogodbenice, ali premoženje, ki ga ima v lasti, oproščeno davka v tej državi, lahko ta država pri izračunu davka od preostalega dohodka ali premoženja tega rezidenta kljub temu upošteva oproščeni dohodek ali premoženje.

24. ČLEN

ENAKO OBRAVNAVANJE

1. Državljeni države pogodbenice ne smejo biti v drugi državi pogodbenici zavezani kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te druge države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva. Ta določba se ne glede na določbe 1. člena uporablja tudi za osebe, ki niso rezidenti ene ali obeh držav pogodbenic.

2. Osebe brez državljanstva, ki so rezidenti države pogodbenice, ne smejo biti v nobeni državi pogodbenici zavezane kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kot so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve za državljane te države v enakih okoliščinah, še zlasti glede rezidentstva.

3. Obdavčevanje stalne poslovne enote, ki jo ima podjetje države pogodbenice v drugi državi pogodbenici, v tej drugi državi ne sme biti manj ugodno, kakor je obdavčevanje podjetij te druge države, ki opravljajo enake dejavnosti. Ta določba se ne razlaga kot zavezujoča za državo pogodbenico, da prizna rezidentom druge države pogodbenice kakršne koli osebne olajšave, druge olajšave in znižanja za davčne namene zaradi osebnega stanja ali družinskih obveznosti, ki jih priznava svojim rezidentom.

4. Razen kadar se uporabljajo določbe prvega odstavka 9. člena, sedmega odstavka 11. člena ali šestega odstavka 12. člena, se obresti, licenčnine in avtorski honorarji ter druga izplačila, ki jih plača podjetje države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice, pri

ugotavljanju obdavčljivega dobička takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili plačani rezidentu prve omenjene države. Podobno se tudi kakršni koli dolgovi podjetja države pogodbenice rezidentu druge države pogodbenice pri ugotavljanju obdavčljivega premoženja takega podjetja odbijejo pod enakimi pogoji, kakor če bi bili pogodbeno dogovorjeni z rezidentom prve omenjene države.

5. Podjetja države pogodbenice, katerih kapital je v celoti ali delno, neposredno ali posredno v lasti ali pod nadzorom enega ali več rezidentov druge države pogodbenice, ne smejo biti v prvi omenjeni državi zavezana kakršnemu koli obdavčevanju ali kakršni koli zahtevi v zvezi s tem, ki je drugačna ali bolj obremenjujoča, kakor so ali so lahko obdavčevanje in s tem povezane zahteve do podobnih podjetij prve omenjene države.

6. Določbe tega člena se ne glede na določbe 2. člena uporabljajo za davke vseh vrst in opisov.

25. ČLEN

POSTOPEK SKUPNEGA DOGOVORA

1. Kadar oseba meni, da imajo ali bodo imela dejanja ene ali obeh držav pogodbenic zanjo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami te konvencije, lahko ne glede na pravna sredstva, ki ji jih omogoča domače pravo teh držav, predloži zadevo pristojnemu organu države pogodbenice, katere rezident je, ali če se njen primer nanaša na prvi odstavek 24. člena, tiste države pogodbenice, katere državljan je. Zadeva mora biti predložena v treh letih od prvega uradnega obvestila o dejanju, ki je imelo za posledico obdavčenje, ki ni v skladu z določbami konvencije.

2. Če se pristojnemu organu zdi pritožba upravičena in če sam ne najde zadovoljive rešitve, si prizadeva rešiti primer s skupnim dogovorom s pristojnim organom druge države pogodbenice, da bi se izognili obdavčenju, ki ni v skladu s konvencijo. Vsak dosežen dogovor se izvaja ne glede na roke v domačem pravu držav pogodbenic.

3. Pristojna organa držav pogodbenic si prizadevata s skupnim dogovorom rešiti kakršne koli težave ali dvome, ki nastanejo pri razlagi ali uporabi konvencije. Prav tako se lahko posvetujeta o odpravi dvojnega obdavčevanja v primerih, ki jih konvencija ne predvideva.

4. Da bi pristojna organa držav pogodbenic dosegla dogovor v skladu s prejšnjimi odstavki, se lahko dogovarjata neposredno, vključno v skupni komisiji, ki jo sestavljata sama ali njuni predstavniki.

26. ČLEN

IZMENJAVA INFORMACIJ

1. Pristojna organa držav pogodbenic si izmenjavata informacije, ki so predvidoma pomembne za izvajanje določb te konvencije ali za izvajanje ali uveljavljanje domače zakonodaje glede davkov vseh vrst in opisov, ki se uvedejo v imenu držav pogodbenic ali njenih upravnozemeljskih ali političnih enot ali lokalnih oblasti, če obdavčevanje na njeni podlagi ni v nasprotju s konvencijo. Izmenjava informacij ni omejena s 1. in 2. členom.

2. Vsaka informacija, ki jo država pogodbenica prejme po prvem odstavku, se obravnava kot tajnost enako kakor informacije, pridobljene po domači zakonodaji te države, in se razkrije samo osebam ali organom (vključno s sodišči in upravnimi organi), udeleženi pri odmeri ali pobiranju davkov, izterjavi ali pregonu ali pri odločanju o pritožbah glede davkov iz prvega odstavka ali pri nadzoru nad omenjenim. Te osebe ali organi uporabljajo informacije samo v te namene. Informacije lahko razkrijejo v javnih sodnih postopkih ali sodnih odločbah.

3. Določbe prvega in drugega odstavka se v nobenem primeru ne razlagajo, kakor da nalagajo državi pogodbenici obveznost, da:

- a) izvaja upravne ukrepe, ki niso v skladu z zakonodajo in upravno prakso te ali druge države pogodbenice,
- b) predloži informacije, ki jih ni mogoče dobiti na podlagi zakonodaje ali po običajni upravni poti te ali druge države pogodbenice,
- c) predloži informacije, ki bi razkrile kakršno koli trgovinsko, poslovno, industrijsko, komercialno ali poklicno skrivnost ali trgovinski postopek, ali informacije, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.

4. Če država pogodbenica zahteva informacije v skladu s tem členom, druga država pogodbenica sprejme ukrepe za pridobitev zahtevanih informacij, tudi če jih ta druga država morda ne potrebuje za svoje davčne namene. Za obveznost iz prejšnjega stavka veljajo omejitve iz tretjega odstavka, toda v nobenem primeru se take omejitve ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker sama zanje nima interesa.

5. V nobenem primeru se določbe tretjega odstavka ne razlagajo tako, kakor da država pogodbenica lahko zavrne predložitev informacij samo zato, ker jih hrani banka, druga finančna institucija, pooblaščenec ali oseba, ki deluje kot zastopnik ali fiduciar, ali zato, ker so povezane z lastniškimi deleži v neki osebi.

27. ČLEN

ČLANI DIPLOMATSKIH PREDSTAVNIŠTEV IN KONZULATOV

Nič v tej konvenciji ne vpliva na davčne ugodnosti članov diplomatskih predstavništva ali konzulatov po splošnih pravilih mednarodnega prava ali določbah posebnih sporazumov.

Naslednji prvi odstavek 7. člena MLI se uporablja in prevlada nad določbami te konvencije:

7. ČLEN MLI – PREPREČEVANJE ZLORAB MEDNARODNIH SPORAZUMOV
(Določba testa glavnega namena)

Ne glede na katere koli določbe *konvencije* se ugodnost po *konvenciji* v zvezi z delom dohodka ali premoženja ne prizna, če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin mogoče sklepati, da je bila pridobitev te ugodnosti eden od glavnih namenov katerega koli dogovora ali transakcije, na podlagi katerega je bila neposredno ali posredno pridobljena ta ugodnost, razen če se ne ugotovi, da bi bilo priznavanje take ugodnosti v teh okoliščinah skladno s cilji in nameni ustreznih določb *konvencije*.

28. ČLEN
PROTOKOL

Priloženi protokol je sestavni del te konvencije.

29. ČLEN
ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Državi pogodbenici se po diplomatski poti pisno obvestita, da so končani postopki, ki se po njuni zakonodaji zahtevajo za začetek veljavnosti te konvencije. Konvencija začne veljati z dnem prejema zadnjega uradnega obvestila.
2. Ta konvencija se uporablja:
 - a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija;
 - b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem začne veljati konvencija.

30. ČLEN
PRENEHANJE VELJAVNOSTI

Ta konvencija velja, dokler je država pogodbenica ne odpove. Vsaka država pogodbenica lahko odpove konvencijo po diplomatski poti s pisnim obvestilom o odpovedi najmanj šest mesecev pred koncem katerega koli koledarskega leta po petih letih od dneva začetka veljavnosti konvencije. V tem primeru se konvencija preneha uporabljati:

- a) v zvezi z davki, odtegnjenimi pri viru, za dohodek, dosežen 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi;

- b) v zvezi z drugimi davki od dohodka in davki od premoženja za davke, obračunane za katero koli davčno leto, ki se začne 1. januarja ali po njem v koledarskem letu po letu, v katerem je dano obvestilo o odpovedi.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala to konvencijo.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Ljubljani 9. junija 2011 v slovenskem, azerbajdžanskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za

Vlado

Republike Slovenije

Darja Radić

Za

Vlado

Republike Azerbajdžan

Elmar Mammadyarov

P R O T O K O L

H KONVENCIJI MED VLADO REPUBLIKE SLOVENIJE IN VLADO REPUBLIKE AZERBAJDŽAN O IZOGIBANJU DVOJNEGA OBDAVČEVANJA IN PREPREČEVANJU DAVČNIH UTAJ V ZVEZI Z DAVKI OD DOHODKA IN PREMOŽENJA

Ob podpisu Konvencije med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Azerbajdžan o izogibanju dvojnega obdavčevanja in preprečevanju davčnih utaj v zvezi z davki od dohodka in premoženja sta se podpisana sporazumela o tej določbi, ki je sestavni del konvencije:

K petemu odstavku 26. člena

Razume se, da se določbe petega odstavka 26. člena v državah pogodbenicah uporabljajo v obsegu, kot ga dopušča njuno domače pravo.

V DOKAZ NAVEDENEGA sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta protokol.

SESTAVLJENO v dveh izvirnikih v Ljubljani 9. junija 2011 v slovenskem, azerbajdžanskem in angleškem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna. Pri razlikah med besedili prevlada angleško besedilo.

Za

Vlado

Republike Slovenije

Darja Radić

Za

Vlado

Republike Azerbajdžan

Elmar Mammadyarov